

mærkninger. Det første er den Forandring, der er foretaget i § 4. Med Hensyn til den, skal jeg blot erindre om, at Landstingets Udvalg i sin Tid yttrede Tvivl om den Bestemmelse, der fandtes i det oprindelige Forflags § 4, var i fuld Overensstemmelse med Bestemmelsen i Loven af 4de Marts 1857 om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender, men at Udvalget paa Grund af Communalbestyrelsens Samtykke til en saadan Ordning som den, Justitsministeren havde foreslaaet, ikke fandt, at der var Anledning til fra Thingets Side at foreslaae nogen Forandring deri. Da der imidlertid nu i det andet Thing er foretaget en Forandring, som Udvalget i og for sig har fundet ønskelig, er det en Selvfølge, at Udvalget nu ikke kan Andet end tilraade Thinget at vedtage denne Forandring, hvorved Communsens Stilling til denne Sag vil blive aldeles lig den, som den indtager til alle andre kommunale Anliggender af lignende Bestaffenhed. — Den anden Forandring, som er foregaaet, bestaaer i Indskydelsen af en ny § 44, der omhandler et Forhold, som ikke tidligere har været under Forhandling i dette Thing, og som efter Udvalgets Anskuelse heller ikke staaer i nogen naturlig Forbindelse med det, som er Lovens Gjenstand, nemlig Brandvæsenets og Brandpolitiets Ordning. Udvalget har havt ikke ringe formelle Betæneligheder herved, da det vistnok maa erkendes for lidet ønskeligt, at Gjenstande, der ligge heelt udenfor Lovens Omraade, ligesom Leilighedsviis finde deres Afgjørelse derved, at der i en saadan Lov indskydes en ny Paragraph derom. Men da Udvalget har erkendt, at der i Realiteten ikke er nogen Betænelighed ved at gaae ind paa denne nye Bestemmelse, hvilket den høitærede Minister ogsaa gjentagende har udtalt, da Sessjonen dernæst er saa langt fremrykket, at det er for seent at henvise denne enkelte Sags Afgjørelse til Behandling ved særskilt Lov, og da det vilde være høist beklageligt, om Lovens Emanation overhovedet skulde blive forsinket, har Udvalget ikke troet at burde tilraade Thinget at modsætte sig den nye Paragraphs Optagelse. — Jeg vil ved denne Leilighed bemærke, at naar Udvalget, ligesom det ogsaa ved tidligere Leiligheder er skeet, har

udtalt, at det er magtpaaliggende, at denne Lovs Emanation ikke udsættes længere, da kunde dette maaste give Anledning til den Misforstaaelse, at Kjøbenhavns Brandvæsen er i Forsald, og at Tilstanden i saa Henseende her i Staden ikke er fuldkommen betryggende, og jeg maa derfor udtale, at det ingenlunde er Meningen. Saaledes som Brandvæsenet er i dette Dieblif, troer jeg, at man maa sige, at det er betryggende for Byen, idet der i det nuværende mindre Brandcorps findes en betydelig Deel Elementer fra det tidligere Brandcorps, som fra den Tid, da Ildbrande desværre hørte til Dagens Orden, have faaet en udmærket Routine og en fortræffelig Maade at behandle det Slags Ulykker paa. Det er den Fremtid, som mere og mere nærmer sig, der har vaakt Betænelighed, idet disse ældre Elementer af Brandcorpsen, som endnu have Routine fra tidligere Tid, efterhaanden gaar bort, og de nye indtraadte Folk i Brandcorpsen, foruden at de — jeg kan sige heldigvis — kun have lidet Øvelse og Routine, derhos trænge til stadig Øvelse ved Exercits og omhyggelig Instruction, og dette ere de ikke istand til at kunne faae under den nuværende provisoriske Ordning, hvor Bestyrelsen er overdraget til Mænd i borgerlige Stillinger, som ikke kunne offere deres hele Tid og Kraft paa denne Virksomhed. Naar jeg siger dette, skylder jeg dog at udtale, at disse Mænd, som have staaet i Spidsen for Brandvæsenets Bestyrelse, ved enhver Leilighed, hvor der har været Fare paa færde, fuldkommen have gjort Tyldest, og man kan ikke Andet end i høi Grad anerkende og paastjønne den Digtighed, hvormed Slutningsforetagender ere udførte under Brandvæsenets nuværende Bestyrelse. Uden at træde nogen som helst anden nok saa fortjent Mand for nær, kan jeg ikke unblade ved denne Leilighed særlig at nævne den Mand, der fra sin tidligere Ungdom med en levende Iver og Interesse har taget Deel i Brandvæsenets Virksomhed, og derfor af Hans Majestæt i en tidlig Alder blev kaldet til at være Kjøbenhavns Vicebrandmajor, og som med den Digtighed, som han deler med mange andre af de Commanderende i Brandcorpsen, forener en ungdommelig Ty-